שילה נחלה זו ירושלים אי נמי איפכא היינו דכתיב [1] אל המנוחה ואל הנחלה אלא למאן דאמר זו וזו שילה או זו וזו ירושלים מנוחה א) נחלה מיבעי ליה קשיא בשלמא למ"ד זו וזו שילה מנוחה דנחו מכיבוש נחלה (זו) דפלגו התם נחלות דכתיב [2] ויחלק א) להם יהושע ויפל להם גורל בשילה על פי ה' אלא למ"ד זו וזו ירושלים בשלמא נחלה נחלת עולמים אלא ב) מנוחה מאי מנוחה מנוחת ארון דכתיב ויהי ג) כנוח הארון בשלמא למ"ד זו וזו ירושלים אבל שילה הוה שריא במות היינו דכתיב [3] ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור לה' אלא למ"ד זו וזו שילה ובמות הוה אסירן מאי ויקח מנוח ל) הוראת שעה היתה תנא דבי רבי ישמעאל כרבי שמעון בן יוחי דאמר זו וזו ירושלים מ) וסימניך משכי ד) גברא לגברי: כל הקדשים [וכו']: אמר רב כהנא לא שנו אלא בשחיטה אבל בהעלאה כרת נמי מיחייב מאי טעמא דאמר קרא [4] ואליהם תאמר על נ) הסמוכין ה) תאמר מתקיף לה רבה מי כתיב ועליהם תאמר אליהם ו) כתיב (ואליהם קרינן) ועוד ס) תניא ארבעה כללות היה רבי שמעון אומר בקדשים הקדישן בשעת איסור הבמות ושחט והעלה בשעת איסור הבמות בחוץ הרי הן בעשה ולא תעשה ויש בהן כרת ע) הקדישן בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת איסור הבמות ז) הרי הן בעשה ולא תעשה ואין בהן כרת הקדישן בשעת איסור הבמות ושחט והעלה בחוץ ח) בשעת היתר הבמות הרי הן בעשה ואין בהן בלא תעשה הקדישן בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת היתר הבמות פטור מכלום תיובתא דרב כהנא תיובתא: ואלו קדשים [וכו']: פ) סמיכה ו) דכתיב [5] לפני ה' וסמך שחיטת צפון דכתיב [6] צפונה לפני ה' מתנות סביב ט) דכתיב [7] וזרק י) על המזבח סביב (סביב) תנופה דכתיב [8] והניף יא) הכהן לפני ה' הגשה דכתיב [9] והגישה אל המזבח: רבי יהודה אומר אין מנחה בבמה: צ) אמר רב ששת לדברי האומר יש מנחה בבמה יש עופות בבמה לדברי האומר אין מנחה בבמה אין עופות בבמה יב) [10] זבחים ולא מנחות ק) זבחים ולא עופות: וכהן דכתיב [20] וזרק הכהן: בגדי שרת [30] לשרת בקדש: וכלי שרת [40] אשר ישרתו בם בקודש: לריח יג) ניחוח דכתיב [50] לריח ניחוח לה': מחיצה בדמים יד) דכתיב [60] והיתה הרשת עד חצי המזבח: ריחוץ ידים טו) דכתיב [70] ובקרבתם טז) אל המזבח ירחצו: אמר רמי בר חמא לא יז) שנו אלא בקדשי במה קטנה והקריבום בבמה קטנה אבל בקדשי במה קטנה דקרבינהו בבמה גדולה יש חיצוי מותיב רבה ש) חזה ושוק תרומת לחמי תודה נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה אימא נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה איכא דאמרי אמר רמי בר חמא לא שנו אלא בקדשי במה גדולה והקריבן בבמה גדולה אבל בקדשי במה קטנה אף על גב דקרבינהו בבמה גדולה אין חיצוי לימא מסייע ליה חזה ושוק ותרומת לחמי תודה נוהגין בקדשי במה גדולה ואין נוהגין בקדשי במה קטנה אימא נוהגין בבמה גדולה ואין נוהגין בבמה קטנה ופליגא דרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר י) עולת במת יחיד שהכניסה יח) בפנים קלטוה יט) מחיצות לכל דבר בעי רבי זירא עולת כ) במת יחיד

ויהי כנוח הארון. חיפשתיו ולא מצאתיו כא) ואם אינו בכתובים יש לי מקרא אחר בדברי הימים (ב ו) בשלמה קומה ה' אלהים לנוחך אתה וארון עוזך: **מנוח.** בימי שילה היה שהרי לא חרבה עד שמת עלי: הכי גרסינן **תנא דבי ר' ישמעאל כר' שמעון בן יוחי.** ברייתא נמצאת בבית מדרשו של ר' שמעון כב) שהיו תלמידי ר' ישמעאל שונים כמותו: **משכינהו גברא לגברי.** ר' שמעון שהוא יחידי משך את תלמידי ר' ישמעאל להניח דברי רבם שאמר זו וזו שילה: **לא שנו.** הא דקתני דהקדישן בשעת היתר והקריבם בשעת איסור אין בהם כרת כג): **אלא בשחיטה.** כדתניא בהשוחט (לעיל דף קו:) יכול יהא חייבין עליו כד) כרת תלמוד לומר זאת להם ואין אחרת להם: **ואליהם תאמר.** גבי העלאה כתיב ובתר כה) קרא דאיירי בשוחט קדשים שהקדישן בשעת היתר כו) ושחטן בשעת איסור כז) ולא יזבחו עוד וגו' דאוקימנא בהכי: **ושחט והעלה.** אחד שחט והעלה כח) אחד שחט וחבירו העלה. אלמא בהעלאה נמי קתני דאין בה כרת: **לפני ה' וסמך.** לרצונו לפני ה' וסמיך ליה (ויקרא א) וסמך את כט) ידו: **לצפונה לפני ה'.** ולא לצפונה בבמה והכי דריש ליה נמי בתורת כהנים: **על המזבח סביב.** ומהכא נפקא לן מתן סובב ל) באיזהו מקומן (לעיל דף נג:) וסיפיה דקרא אשר פתח אהל מועד: נראה בעיני דהכי גרסינן לא) **הגשה דכתיב הקרב אותה** לב) **לפני ה' וגו'.** ומהאי קרא נפקא לן הגשה בקרן מערבית דרומית במסכת סוטה (דף יד:) ובמנחות לג) (דף יט:): **זבחים.** (ויזבחו זבחים) לד) שלמים לה' אותם ואוקימנן לעיל (דף קו:) להאי קרא בקדשים שהקדישן בשעת היתר במות וכתיב אותם מיעוטא אלמא זבחים הוא דהוו נהגי בהו ולא עופות ומנחות: **וזרק הכהן את הדם על מזבח ה' פתח וגו'.** (ויקרא יז) ודרשינן ליה בת"כ בפרשת שחוטי חוץ זריקת כהן פתח אהל מועד ואין זריקת כהן בבמה אלא אף הזרים והעבדים: **ישרתו בם בקדש.** היינו משכן: **ריח ניחוח.** בההוא לה) קרא נמי והקריב החלב לריח ניחוח לה': **עד חצי המזבח.** מהכא נפקא לן מחיצה לדמים בפרק איזהו מקומן (לעיל דף נג.) וכתיב המזבח היינו מיעוטא בההוא מזבח לחודיה דאיירי בה קרא והיינו מזבח של משכן: **לא שנו.** דיש מחיצה לדמים בבמה גדולה: **אלא קדשים.** שהוקדשו לשמו לו) והקריבו בה: **אבל קדשים ששחטן** לז) **לבמה קטנה.** והכניסן והקריבן בגדולה אין חילוי ואם בא ליתן עולה למעלה מן החוט יתן: **ואין נוהגין בקטנה.** דכתיב בהו תנופה לה' לח) מכל מקום בבמה גדולה איתנהו ואפילו בקדשי במה קטנה וה"ה לכולהו: לט) **לא שנו.** דיש חילוי בבמה גדולה אלא בזמן במה גדולה כלומר בשעת איסור הבמות אבל בזמן היתר הבמות אין חילוק בין זו לזו בדבר הקרב בשתיהן הלכך אפילו מ) גדולה הקריבן לגדולה אין חילוי:
שהכניסה

מצינו אבשלום שהקריב בחברון כדכתיב (שמואל ב טו) אלכה נא ואשלמה את נדרי אשר נדרתי לה' בחברון וכתיב (שם) כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור דאין לומר דהוה מפרש דלא הלך אבשלום אלא להביא כבשים מחברון שהיו שם טובים ולהקריבם בגבעון בבמה גדולה באהל מועד כדבעי למימר בריש פרק שני דתמורה (דף יד:) דהא מסקינן התם על כרחין לאקרובי בחברון בבמת יחיד אזל דאי להביא מחברון מיבעי ליה ועוד כתיב בשמואל (א ט) כי הוא יברך הזבח ובשאול כתיב (שם יג) הגישו אלי העולה והשלמים ויעל העולה ובסמוך מייתי לה קראי שהקריב גלגלה בבמה: **ויהי בנוח הארון.** פירש רש"י פסוק בדברי הימים (ב ו) קומה ה' אלהים לנוחך אתה וארון עוזך והוה מצי להביא פסוק דכתיב ביהושע (פרק ג) והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נושאי הארון. אי נמי (במדבר י) ויהי בנסוע הארון וגו' ובנוחה יאמר וגו': ה"ג **משכינהו** גברא לגברי כו. פירשתי לעיל בפ' איזהו מקומן (דף נג:) גבי זה וזה יסוד דרומי: כא) **ואליהם** כתיב. והא דאמרן לעיל ואליהם לערב פרשיות היינו שחיטה והעלאה אבל כולי האי לא אמרן לערב היתר הבמות על איסור הבמות: ה"ג **הקדישן** בשעת היתר הבמות ושחט והעלה בשעת היתר הבמות פטור מכלום. וקשה היאך שייך למיתני כב) בדבר שמצותו בכך וכי תימא דאיצטריך משום חובות דאין קריבין בבמה או משום קרבנות צבור ואם שחטן והעלה כג) בחוץ פטור מכלום הא איכא לאו הבא מכלל עשה ונראה לפרש דמיירי בעולת במת יחיד דאפילו הקדישה על מנת להקריבה בבמה גדולה כד) ואפי' הכניסה בפנים דקלטוה מחיצות כדבסמוך אפי' הכי אם חזר והוציאה ושחטו והעלה בחוץ פטור מכלום: כה) **אין** מנחה בבמה וביהון ובגדי שרת כו'. מנחה לא הויא דומיא דאינך דמאן כו) דלית ליה מנחה בבמה היינו דלא קרבה כלל אפילו בבמה גדולה כז) כגון מזבח הנחושת שבנוב וגבעון וכולהו כח) נהגו דכולי עלמא מודו דבקדשי במה גדולה יש חילוי: **בעי** רב אדא כט) עולת במת יחיד שהכניסה בפנים וחזר והוציאה לחוץ מהו מי אמרינן כיון דעיילא לה קלטה להו מחיצות או דלמא כיון דהדור הדור לאו היינו דרבה ורב יוסף דתנן קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן ואיבעיא להו מהו ל) שירדו רבה אמר ירדו רב יוסף אמר לא ירדו תיבעי לרבה תיבעי לרב יוסף כן גירסת רש"י ז"ל

תורה אור

1. כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: דברים יב, ט
2. וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם: יהושע יח, י
3. ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: שופטים יג, יט
4. ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח: ויקרא יז, ח
5. אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ויקרא א, ג-ד
6. ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ויקרא א, יא
7. ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ויקרא א, ה. ובת"א ציין ויקרא יז
8. והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: ויקרא כג, כ. ובת"א ציין ויקרא י
9. והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח: ויקרא ב, ח
10. למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם: ויקרא יז, ה
11. וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ויקרא יז, ו
12. והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו: שמות כח, מג
13. ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: במדבר ד, יב
14. וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: ויקרא יז, ו. ובת"א ציין ויקרא א' ועי' שיין אות לה:
15. ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: שמות כז, ה
16. בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה: שמות מ, לב

מוסף רש"י

הוראת שעה היתה. לצורך שעה היתה, או רצו שם שאר לידי היכר דברים להתיר (כתובות טו.). ולא גמרינן מינה לדורות (סנהדרין פט:). **אליהם כתיב.** לשון קושיא הוא (לעיל קו:). **זבחים ולא מנחות.** דכתיב למען אשר יביאו בני ישראל וגו' על פני השדה, היינו במה בשעת היתר שלהם, והביאום לה' אותם שהוקדשו בשעת היתר ולא הספיק להביאם עד שנאסרו, כדאמרן (לעיל קו:) דפסוק זה בקדשי קדשים שהוקדשו בשעת היתר והקריבום בשעת איסור קאי, וזבחו זבחי שלמים, ומפרש בת"כ אין לי שקרבו בבמה אלא שלמים, דהא אוקימנא בקדשי במה, מנין אף עולה, ת"ל זבחים, יכול אף חטאת ואשם ת"ל אותם, ומה ראית לאמר מרבה ומיעט, לאחר מה שלמים הבאים בנדר ונדבה אף כל הבא בנדר ונדבה, ולר"מ איתרבו נמי מנחות ונזירות ורבנן דייקי זבחים ולא מנחות אלא דבר הזבוח: **חזה ושוק.** התורם משלמים יתודה, ותרומת לחמי תודה.

מסורת הש"ס

א) לעיל קח: ושם, ב) לעיל נג: [יומא נג.], ג) [לעיל קו: ע"ש], ד) תוספ' פי"ג ה"ד, ה) ע' תי"ב אחרי פ"ט הל' ד-ה, ו) ת"כ ויקרא נדבה פ"ד ה"א, ז) [לעיל סט.], ח) ע' ירושי' חגיגה פ"א סה"ד, ט) [לעיל קח:] ירושי' מגילה פ"א הי"ב, י) מעילה ג., כ) [מקרא זה הוא נמי בכתובים בתהלים סימן קלב ע"ש, ויש להביא ראיה מן פסוק אחר בדברי הימים א' פי' כח גבי דוד כתיב אני עם לבבי וגו' בית מנוחה לארון ברית ה' ע"ש], ל) ע' ל"ק, מ) שייך לעיל במשנה קיג.

גליון הש"ס

[גמ' סמיכה דכתיב לפני ה'. ע' לעיל דף לג ע"א בתוס' ד"ה מאי שנא סמיכה יכו']:

שינויי נוסחאות

א] נ"ל אל המנוחה ונחלה מיבעי [illegible]: א"] ביהושע יח פ"י כתיב וישלך להם יהושע גורל בשילה לפני ה', אבל קרא ויחלק וגו' לא מצאתי [illegible], וכפ"נ ליתא אלא קרא דוישלך: ב] אלא מנוחה מאי [היא [illegible]] מנוחת ארון [illegible]: ג] גי' כ"מ ויהי כנוח כפות רגלי הכהנים. [illegible] ואלה אשר העמיד דוד על ידי שיר מבנוח הארון. [illegible] הפסוק הנכון [illegible]. [illegible]

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com